



Határozatok Tára

C-696/15. P. sz. ügy

**Cseh Köztársaság
kontra
Európai Bizottság**

„Fellebbezés – Közlekedés – 2010/40/EU irányelv – Intelligens közlekedési rendszerek kiépítése a közúti közlekedés területén – 7. cikk – Valamely jogkörnek az Európai Bizottság részére történő átruházása – Korlátok – 885/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet – A tehergépjárművek és a haszongépjárművek számára biztonságos és védett parkolóhelyekre vonatkozó információs szolgáltatások nyújtása – 886/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet – A közúti biztonsággal kapcsolatos, minimális általános forgalmi információk lehetőség szerinti, a felhasználók számára térítésmentes biztosításához szükséges adatok és eljárások – EUMSZ 290. cikk – A felhatalmazás céljának, tartalmának, alkalmazási körének és időtartamának kifejezett meghatározása – Az érintett szabályozási terület alapvető eleme – Ellenőrző szerv létrehozása”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (negyedik tanács), 2017. július 26.

- Közlekedés – Közúti közlekedés – Intelligens közlekedési rendszerek – A tagállamoknak az e rendszerekkel kapcsolatos alkalmazások és szolgáltatások kiépítésére vonatkozó kötelezettsége – Hiány*
(2010/40 európai parlamenti és tanácsi irányelv; 885/2013 és 886/2013 bizottsági rendelet)
- Európai uniós jog – Értelmezés – Módszerek – Végrehajtási rendeletnek az alaprendeletre tekintettel történő értelmezése*
- Az Európai Unió intézményei – A hatáskörök gyakorlása – Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása céljából a Bizottságnak adott felhatalmazás – Annak szükségessége, hogy az uniós jogalkotó az alapul szolgáló jogalkotási aktusban egyértelműen körülhatárolja e felhatalmazást – Terjedelem*
(EUMSZ 290. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés; 2010/40 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 6. és 7. cikk)
- Fellebbezés – Jogalapok – Az ítélet uniós jogot sértő indokolása – Egyéb jogi indokok alapján megalapozott rendelkező rész – Elutasítás*
(EUMSZ 256. cikk, (1) bekezdés; a Bíróság alapokmánya, 58. cikk, első bekezdés)
- Fellebbezés – Jogalapok – Az indokolás elégtelensége – A Törvényszék hallgatólagos indokolása – Megengedhetőség – Feltételek*
(EUMSZ 256. cikk, (1) bekezdés; a Bíróság alapokmánya, 58. cikk, első bekezdés)

6. *Az Európai Unió intézményei – A hatáskörök gyakorlása – Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása céljából a Bizottságnak adott felhatalmazás – Az alapul szolgáló jogalkotási aktus alapvető elemei megváltoztatásának mellőzésére vonatkozó kötelezettség – Az alapvető elemek minősítése – Az érintett terület jellemzőinek és sajátosságainak figyelembevétele – Bírósági felülvizsgálat – Terjedelem*

(EUMSZ 290. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés)

1. A 2010/40 irányelvnek a teher- és haszongépjárművekkel igénybe vehető biztonságos és védett parkolóhelyekre vonatkozó információs szolgáltatásnyújtás tekintetében történő kiegészítéséről szóló 885/2013 rendelet és az ugyanezen irányelvnek a közúti biztonsággal kapcsolatos, minimális általános forgalmi információk lehetőség szerinti, a felhasználók számára térítésmentes biztosításához szükséges adatok és eljárások tekintetében való kiegészítéséről szóló 886/2013 rendelet nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely kifejezett kötelezettséget írna elő a tagállamok terhére az intelligens közlekedési rendszerrel kapcsolatos alkalmazásoknak és szolgáltatásoknak a területükön történő kiépítésére. Az e rendeletek 1. cikkében foglalt, a 2010/40 irányelvre történő hivatkozásból ugyanis egyértelműen következik, hogy e rendeletek csupán az ahhoz szükséges intézkedések meghozatalára kötelezik a tagállamokat, hogy az említett rendeletekben szereplő előírásokat az intelligens közlekedési rendszerrel kapcsolatos alkalmazásokra és szolgáltatásokra, azok kiépítése esetén alkalmazzák.

(vö. 25., 30. pont)

2. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 33. pont)

3. Noha az intelligens közlekedési rendszereknek a közúti közlekedés területén történő kiépítésére, valamint a más közlekedési módokhoz való kapcsolódására vonatkozó keretről szóló 2010/40 irányelv 7. cikke alapján a Bizottság köteles volt az előírásoknak nem csupán az említett irányelv 6. cikkének, hanem valamennyi más releváns rendelkezésnek a tiszteletben tartásával történő elfogadására, az EUMSZ 290. cikkre tekintettel az említett 7. cikkben szereplő felhatalmazás nem értelmezhető úgy, mint amely felhatalmazza a Bizottságot az említett irányelv 6. cikkében meghatározott keretek túllépésére, amelyek kifejezetten behatárolják nem csupán annak (1) bekezdésében az előírások célját, hanem azok tartalmát és alkalmazási körét is, különösen e cikk (4) bekezdésében kifejezetten meghatározva az adott esetben azok tárgyát képező intézkedéseket.

Az EUMSZ 290. cikk (1) bekezdése második albekezdése első mondatának megfelelően ugyanis a jogalkotási aktusokban kifejezetten meg kell határozni nem csupán a felhatalmazás céljait, hanem annak tartalmát, alkalmazási körét és időtartamát is. E követelmény folytán a felhatalmazás olyan szabályok elfogadására irányul, amelyek az alapul szolgáló jogalkotási aktus által meghatározott szabályozási keretbe illeszkednek. Továbbá az átruházott hatáskör körülhatárolásának kellően pontosnak kell lennie abban az értelemben, hogy egyértelműen fel kell tüntetnie e hatáskör korlátait, és e hatáskörnek a Bizottság általi jövőbeli gyakorlását az uniós jogalkotó által meghatározott objektív feltételek betartását illetően kontrollnak kell alávetnie. E tekintetben nem állítható érvényesen, hogy a felhatalmazás szabályozása keretében az uniós jogalkotót érintő egyetlen korlátozás abban áll, hogy tilos átruházni az érintett szabályozási terület alapvető elemeinek elfogadására vonatkozó jogköröket. Kétségtelen, hogy az EUMSZ 290. cikk (1) bekezdése, második albekezdésének első mondata lehetővé teszi az uniós jogalkotó számára, hogy a Bizottság részére mérlegelési mozgásteret biztosítson a részére adott felhatalmazás felhasználása érdekében, amely az érintett szabályozási terület jellemzőitől függően többé vagy kevésbé széles lehet. Az EUMSZ 290. cikk értelmében vett felhatalmazásra – és az azzal együtt járó bármely esetleges mérlegelési mozgásterre – azonban az alapul szolgáló jogi aktusban előírt korlátozásokat kell alkalmazni.

(vö. 47–50., 52. pont)

4. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 56. pont)

5. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 72. pont)

6. Az EUMSZ 290. cikk (1) bekezdése második albekezdésének második mondata szerint az adott szabályozási terület alapvető elemei kizárólag a jogalkotási aktusban szabályozhatók, és ezekre vonatkozóan nem adható felhatalmazás. Valamely elem többek között akkor alapvető jellegű az EUMSZ 290. cikk (1) bekezdése második albekezdésének második mondata értelmében, ha elfogadása az uniós jogalkotó saját felelősségi körébe tartozó politikai döntéseket tesz szükségessé, vagy az érintett személyek olyan fontosságú alapvető jogaiba jelenthet beavatkozást, hogy ez szükségessé teszi az uniós jogalkotó intézkedését.

E tekintetben, annak kifejezett kimondásával, hogy valamely szabályozási terület alapvető elemei jogalkotási aktusnak vannak fenntartva, és ezért nem képezhetik felhatalmazás tárgyát, az EUMSZ 290. cikk (1) bekezdése, második albekezdésének második mondata körülhatárolja azt a mozgásteret, amellyel az uniós jogalkotó a felhatalmazás szabályozása keretében rendelkezik. E rendelkezés ugyanis annak biztosítására irányul, hogy az ilyen elemekre vonatkozó döntések az említett jogalkotó részére legyenek fenntartva. Ezért az uniós bíróság megsérti az EUMSZ 290. cikk (1) bekezdése második albekezdésének második mondatát, ha nem vizsgálja azt a kérdést, hogy az alapul szolgáló jogalkotási aktus valamely adott eleme alapvető elemnek minősül-e, hanem csupán az e jogalkotási aktusban szereplő felhatalmazás terjedelmére utal. Így ugyanis az uniós bíróság, ellentétben azzal, amit e rendelkezés előír, nem bizonyosodik meg arról, hogy az érintett szabályozási terület alapvető elemeire vonatkozó szabályok elfogadása továbbra is az uniós jogalkotó részére van fenntartva, és nem képezi felhatalmazás tárgyát.

(vö. 75., 78., 81–83. pont)